

تشدید رقابت‌های تسلیحاتی در قفقاز جنوبی

اگر جمهوری آذربایجان از ارمنستان کریدور دریافت کند، امنیت این کریدور را نیز به دست خواهد گرفت. به عبارت دیگر، در صورت واگذاری کریدور به جمهوری آذربایجان، ارمنستان به مرگ تدریجی دچار خواهد شد

به گزارش آران نیوز، نیکول پاشینیان، نخست وزیر ارمنستان در ابتدای سال جدید میلادی بر نیاز کشور به برخورداری از ارتشی پیشرفته تر تاکید کرد. نخست وزیر ارمنستان در سخنانی در اجتماع مردم ارمنستان ضمن تاکید بر لزوم نوسازی ارتش برای حفظ حاکمیت این کشور اعلام کرد: اصلاحات عمیق و همه جانبه ای که در ارتش آغاز شده، از اهمیت بالایی برخوردار است. پاشینیان همچنین خواستار نوسازی و تجهیز ارتش به تسلیحات جدید و پیشرفته شد و گفت: «دولت ایروان نه برای جنگ، بلکه برای صلح، حفظ حاکمیت و تمامیت ارضی ارمنستان به چنین ارتشی نیاز دارد.»

نخست وزیر ارمنستان همچنین از تهیه تسلیحات پیشرفته، افزایش صددرصدی حقوق نیروهای نظامی، تضمین بهتر خدمات ارائه شده به ارتش و افراد تحت پوشش به عنوان بخشی از اصلاحات برنامه ریزی شده برای ساختار نظامی کشور نام برده است. اظهارات پاشینیان را باید پیام روشنی به دولت «الهام علی اف» قلمداد کرد که مدام بر مواضع توسعه طلبانه ارضی ارمنستان تاکید می کند.

در عین حال، اظهارات اخیر نخست وزیر ارمنستان که در واکنش به تحرکات نظامی و سخنان تهدیدآمیز اخیر شخص الهام علی اف رئیس جمهوری آذربایجان ابراز شده است، به نوعی به آماده سازی جهت آغاز دور جدیدی از مسابقه تسلیحاتی در منطقه قفقاز جنوبی خبر می دهد. الهام علی اف رئیس جمهوری آذربایجان در روز آغاز سال جدید میلادی در سخنانی ضمن تهدید ارمنستان، با اشاره به این که کار گسترده ای برای افتتاح کریدور زنگزور با احداث راه آهن و جاده های آسفالتی در حال انجام است، مدعی شد: «چه ارمنستان بخواهد و چه نخواهد، کریدور زنگزور قطعاً افتتاح خواهد شد. ما عزم قاطع خود را نشان می دهیم و همه چیز طبق برنامه پیش می رود. ما باید با جمهوری خودمختار نخجوان که جزء لاینفک ارضی جمهوری آذربایجان است، خط ارتباطی داشته باشیم و خواهیم داشت.»

الهام علی اف در حالی از کریدور زنگزور سخن گفته است که پیش از این مقام های دولت ایروان به ویژه شخص نیکول پاشینیان نخست وزیر ارمنستان بارها تاکید کرده اند که طبق توافقنامه ده ماده ای نیمه شب نهم نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، دولت ارمنستان حاضر است خطوط مواصلاتی در اختیار جمهوری آذربایجان قرار دهد. اما واگذاری بخشی از اراضی جنوب ارمنستان به جمهوری آذربایجان به عنوان کریدور امری غیرممکن است.

علاوه بر این، مقام های ایروان می گویند: در توافقنامه سه جانبه مسکو، از واگذاری کریدور به جمهوری آذربایجان سخنی به میان نیامده است. اصرار رئیس جمهوری آذربایجان بر دریافت کریدور از ارمنستان در حالی است که این کشور با دریافت راه های مواصلاتی می تواند به جمهوری خودمختار نخجوان دسترسی داشته باشد. اما چنین به نظر می رسد که مقام های دولت الهام علی اف به منظور تامین خواسته های بیگانگان در صدد وارد ساختن فشار بر دولت ایروان جهت دریافت کریدور از این کشور هستند.

بر اساس قوانین و عرف بین الملل، امنیت راه های مواصلاتی توسط دولت هایی تامین می شود که این راه ها را در اختیار طرف مقابل قرار می دهند. در حالی که تامین امنیت کریدور با طرف مقابل است که این دالان ارتباطی را دریافت کرده است. در حقیقت، اگر جمهوری آذربایجان از ارمنستان کریدور دریافت کند، امنیت این کریدور را نیز به دست خواهد گرفت. به عبارت دیگر، در صورت واگذاری کریدور به جمهوری آذربایجان، ارمنستان به مرگ تدریجی دچار خواهد شد.

مرز ارمنستان با ایران یکی از مهمترین و استراتژیک ترین مرزهای شناخته شده در منطقه قفقاز و آسیای مرکزی است. اما دخالت های بیگانگان در امور دولت الهام علی اف موجب شده است که مقام های باکو تلاش خود را بر حفظ و تامین منافع بیگانگان با هزینه های منابع ملی و تسلیحاتی مردم مسلمان جمهوری آذربایجان معطوف سازند. علاوه بر این، دولت الهام علی اف به اشغال بخش هایی از اراضی ارمنستان اقدام کرده که با اعتراض دولت ایروان، سازمان ملل و بسیاری از دولت های غربی مواجه شده است. بدیهی است که این اقدام مقام های باکو در تاریخ به عنوان تلاش جهت توسعه طلبی ارضی ثبت خواهد شد. در حالی که این اقدام باکو، نفعی برای مردم

مسلمان، جمهوری آذربایجان نخواهد داشت.
نویسنده: طالبی